

som De hidtil have fulgt. Da De for nogle Aar siden bevilgede Penge til „Gorm“, forlangte De ikke, at dette Skib skulde have samme Panser, som „Lindormen“, der var bygget nogen Tid i Forveien. Dette Sidste havde 5 Tommers Panser, men Tidens Fordringer vare 7 Tommer, og De negtede ikke dette. Da De senere gav Samtykke til, at Marinen fik et nyt Skib, forlangte De ikke, at dette nye Skib skulde have samme Panser som det sidst byggede „Gorm“, men De gav Marinebestyrelsen fri Hænder, saa at Panseret, der kom paa dette Skib, kunde blive stærkere endnu, nemlig 8 Tommer. Paa samme Maade med Kanonerne; det første Skib havde 9 Tommers Kanoner, det sidste fik 10 Tommers, og hvorfor? Det var, fordi det, De vilde have dengang, og som jeg haaber, at De ville fremdeles, var, at de Vaaben, der leveres Flaaden, skulde være gode. Paa samme Maade stiller det sig ogsaa med Hensyn til Priserne paa de forskellige Skibe. Det første Panserskib af dem, jeg nævnte, som De bevilgede Penge til, kostede 900,000 Rd. De forlangte ikke, at det næste ogsaa skulde bygges for 900,000 Rd.; thi det kostede 1 Million, og da vi atter skulde bygge et Skib, forlangte De ikke, at det, der skulde bygges, atter skulde koste 1 Mill., men bevilgede de Penge, der vare nødvendige, og det kom til at koste 1,300,000 Rd. Men nu ville De vide, at Arbeidspriserne ere stegne, at mange Materialier ere blevene meget dyrere, og De ville vide, at man nu ikke vil blive staaende ved 18 Tons, men gaa op til 25, maasse 35 Tons-Kanoner, og man er ikke tilfreds med 8, men maa have 12 Tommers Panser. Skibe som „Dbin“, byggede efter Nutidens Principer og efter de Priser, som nu engang ere i Verden, og som vi ikke kunne forandre, ville netop koste omtrent hvad jeg her forlanger. Nu kan der maasse indvendes fra nogle af de Herrer, om da ikke det Panser, som vi foreslaa i Diebliffet, om ikke det 12 Tommers Panser maasse vil blive for svagt. Maasse, men Erfaringen synes ikke at tale for, at det skulde vise sig for svagt. Det er endnu kun saa Kanoner af de stærkeste, der ere konstruerede, og det er færre endnu af dem, som ere i Stand til at kunne svømme paa Vandet. Naar jeg ser hen til de Lande, hvor Panserskibes Bygning fortrinnsvis finder Sted, er det mig kun bekjendt, at der er et eneste Skib, hvilket man har paatenkt at give et stærkere Panser, men at man derimod ved de Skibe, som man har sat i Bygning i den seneste Tid — senere endnu end dette Skib —, ikke er gaaet til større Panser men netop er bleven staaende ved det, som der her er Tale om, nemlig 12 Tommers Panser. Erfaringen synes altsaa i saa Henseende ikke at frembyde nogen Frygt. En anden Indvending, jeg ogsaa har hørt fra andre Medlemmer her i Salen, stammer fra Erindringen om den Kamp, der førtes om de 12 Fods Skibe, stammer fra Erindringen om, hvad

der med megen Vægt blev fremsført om den Betydning, der kunde lægges paa den Forbindelse, der gennem Grønnsund kunde tilveiebringes imellem Farvandet Øst og Vest for Sjælland. Men, mine Herrer, derimod kan jeg indvende: Vi ere jo gaaede bort dertil; vi vide jo, at „Lindormen“, „Gorm“ og „Dbin“ stikke mere end de omtalte 12 Fod. Det er Skibe, der ikke kunne komme den Vej, og alene af den Grund vilde det være konsekvent, at det nye Skib kunde følge med de andre. Men Hovedgrunden, mine Herrer, som gjør, at den Betragtning ikke er rigtig, er denne, at Tanken om den Betydning, som Grønnsund kan have for Forbindelsen imellem Vandene Vest og Øst for Sjælland, er smuk, meget smuk, men man staar, naar den skal gjenneføres, lige overfor Noget, der er umuligt, thi det er umuligt, praktisk umuligt at faae Skibe, der kunne nydes med et saadant Dybtgaaende, naar de skulle kunne tilfredsstille de andre Fordringer, der ikke kunne undværes, Fordringerne til Artilleri, til Modstandseene og til Fart. Men hvad var det da egentlig, der laa bagved Tanken om de 12 Fod og Grønnsund? Det Eine var den Forbindelse, jeg nævnte, mellem Vandene Øst og Vest for Sjælland. Den er jo opgivet for vore Panserskibe, og dersom ærede Medlemmer tro, at denne Forbindelse vil kunne naas ved frentidig at bygge stærkt armerede, upandsrede, hurtigseilende Skibe, saa er ogsaa dette en Illusion; thi de hurtigseilende Skibe ville komme til at stikke meget dybere. Det Skib, hvortil der har været forelagt Finantsudvalget en Skitse, og som skulde kunne bære en eneste 18 Tons Kanon, foruden 4 lettere Kanoner, maatte, om jeg ikke tager feil, for at naae en Fart af 14 Mil gives omtrent 17 Fods Dybtgaaende. Jeg har laet under søge, hvorledes et saadant Skib vilde være, naar det skulde være et egentligt Kampskib, thi vi maa ikke tro, mine Herrer, at det Skib til 900,000 Rd., hvorom der var Tale, vilde være et saadant, det vilde være et Speiderskib, der hovedsagelig maatte løbe hurtigt frem for at staae Underretninger for lige saa hurtig at bringe dem tilbage. Hvis De ville se nøie paa dette Skibs Konstruktion, ville De se, at det ikke har været Tanken at bygge et egentligt Kampskib, thi skulde dette Skib, som ikke var bestyrt af noget Panser, ja endogsaa havde sin Mastine ovenfor Vandet, være et Kampskib, da maatte dog i alt Fald Mastinen være dækket om ikke af Panser, saa dog af Vandet. Tanker man sig et Skib konstrueret paa en saadan Maade, at dets Mastine ikke let kan rammes, og at det kan føve et Par stærke Kanoner, vil man komme til et Dybtgaaende af 18—19 Fod. Misaa, mine Herrer, den grønnsundske Tanke er ikke realiserbar, heller ikke for de stærkt armerede, hurtigseilende, upandsrede Skibe. Men der var en anden Ting, som laa bagved, og der realiseres lige saa godt ved det Forslag, som jeg her fremsætter, og det